

[From.]

noget af, om man er optimist eller pessimist. Optimisten siger: det går sjældent så galt, som præsten prædiker. Og erfaringerne fra ophævelsen af andre rationeringer, f. eks. rationeringen af chokolade og smør, synes at give ham ret. Pessimisten siger: selv med en import i år på ca. 25 000 vogne er der stadig et antal ansøgninger om indkøbstilladelse på over 40 000. Det er naturligvis meget betænkeligt. Jeg er selv optimist, og jeg har med stor interesse bemærket mig den skitse, som man har drøftet i vareforsyningsudvalget. Jeg har forstået den sådan, at meningen er, at man skulle gå til en frigivelse af vogne for de laveste prisklasser mod en afgift for at forhindre det første voldsomme pres. Denne afgift skulle så aftrappes nedad. Jeg synes, det er et forslag, der egner sig til forhandlingsgrundlag. Dog vil jeg meget gerne føje til, at vi må have fuld sikkerhed for, at en sådan afgift virkelig aftrappes, og at den virkelig forsvinder og forsvinder helt. Jeg har nemlig en vis skræk for midlertidige afgifter; de har en tendens til at blive permanente, og det gælder ikke mindst motorafgifterne.

Vi anbefaler, at man fortsætter forhandlingerne i vareforsyningsudvalget, og jeg kan tilsige mit partis medvirken til et forsøg på at finde en løsning, der står i rimeligt forhold til landets økonomiske situation som helhed. Selve lovforslaget skal jeg anbefale til en hurtig og velvillig behandling.

Stæhr Johansen: Jeg tillod mig, da jeg sidst havde den ære at være ordfører i dette spørgsmål, at udtrykke det håb, at det nu var sidste gang, folketinget skulle beskæftige sig med en lov af denne karakter. Deri lå ønsket om en import af personautomobiler, der ville være tilstrækkelig til at gøre denne lov overflødig. Selvom importtallene er steget ikke uvæsentligt, er det alligevel ikke lykkedes at importere så mange vogne, at priserne på de gamle vogne ved auktionerne er faldet så meget, at det kan anses for heldigt at afvikle loven. Jeg vil dog gerne i et udvalg have lov til at stille visse spørgsmål vedrørende problemet.

Jeg kan ikke andet end complimentere den højtærede handelsminister for, at man med dette lovforslag går videre ad afviklingens vej og foreslår det beløb forhøjet,

som det er muligt for sælgeren at få, når han sælger sin gamle vogn. Jeg gør det med så stor venlighed, fordi det modsatte var tilfældet, da vi sidst behandlede et lovforslag af denne art; den daværende handelsminister foreslog dengang, at de første 2 000 kr. skulle være afgiftsfri, men det modsatte socialdemokratiet sig. Jeg kan kun udtrykke min anerkendelse af, at socialdemokratiet også på dette område nu indtager en anden stilling, end partiet gjorde, da det var i opposition. Jeg betragter forslaget som et fremskridt, idet det vil betyde en væsentlig forbedring for sælgeren. Tager man f. eks. en bil, der bliver solgt for 10 000 kr., bliver de første 2 000 kr. afgiftsfri, og af de 8 000, der bliver tilbage, skulle der efter den gamle ordning betales en afgift på 40 pct., altså 3 200 kr., efter forslaget derimod kun 25 pct., altså 2 000 kr. — en forbedring, hvis jeg har regnet rigtigt, på ca. 1 200 kr. Vi hilser denne forbedring med glæde.

Men jeg mener i virkeligheden, det er et spørgsmål, om det ikke er muligt, at loven kunne bortfalde hurtigere, end man nu tænker sig. Det afhænger, som også tidligere ærede ordførere har sagt, af, om automobilimporten bliver tilstrækkelig stor, og jeg tror, det ville være rigtigt, om den højtærede handelsminister i udvalget vil give oplysninger om den kommende import. Jeg erkender, at det er importen, vi er afhængige af. I 1948 importerede vi kun 1 600 vogne, og i 1949 var tallet vokset til 3 500, men jeg gør opmærksom på, at netop i de år, da Marshallhjælpen begyndte at flyde til Danmark, benyttede man ingen af de midler, man da havde, til at købe automobiler for. Det var under den første regering Hedtoft. Man benyttede ikke de muligheder, der var, og det er derfra, det store vacuum stammer. I 1950 og 1951 var importen vokset til 5 000, i 1952 til 9 000, og i 1953 regner man med, hvis man tager dollarpræmieringsvognene i betragtning, at komme op på et antal af 25 000. Alligevel er det ikke tilstrækkeligt, idet vor vognpark er forældet. Vort parti betragter automobilet som et meget vigtigt led i produktionen på grund af den store betydning, transporten har for alle former for produktion og handel. Jeg vil håbe, det bliver muligt at forbedre vor vognpark ikke uvæsentligt, for Danmark er ved at blive et underforsynet land på dette område. Andre